

605. Már elmegyek nagy örömbé

Vad Péter Zsgimond

1. Már el - mé - gyek az ö - röm - be, Pa - ra - di - csom - nak kert - je - be. Le - szek Is - ten - nek ked - vé - be:

2. Immáron beteljesedék, Mit élttemben sokszor hallék: Hogy még halálnak fizetnék.
3. Keresztyén hitnek jutalmát, Már elvészem diadalmát: Az életnek koronáját.
4. Lelkem Ábrahám keblében, Testem is nyugszik a földben, De vagyok nagy reménységben:
5. Onnét hogy még feltámadok, Krisztus Jézussal vigadok; Azért lelkemnek így szólok:
6. Siess a boldog városba, Ahol neved be van írva: A mennyeknek országába.
7. Drága szép lakóvárosunk, Hol Istennel együtt lakunk; Krisztus is örökös társunk.

8. E városnak boldogságát, Tündöklését, gazdagságát, Szentírás mondja mivoltát.
9. Abban, úgymond, nem szükséges Napfény, s a hold felesleges: Isten benne fényesség.
10. Keserűség, sem irigység, Nincs ott sántaság, betegség, Nincsen ott nyomorult vétség.
11. De mindnyájan feltámadván, Leszünk erős állapotban Krisztus ítélete után.
12. Ott nincs továbbá kevelység, Nem uralkodik az éhség: Szeretet lesz az elégség.
13. Leszünk hívek egy seregben, Mind egyenlő dicsőségben, Szent Pál mondja levelében.
14. Gerjedez együtt szerelmünk, Istenünkhöz tiszteletünk; Arról el nem feledkezünk.
15. Az angyalok, pátriárák, Apostolok és próféták: Megismernek atyánk s anyánk.
16. De még nagyobbak mondatik, Hogy Isten velünk lakozik, Kinek dicsőség adassék!